

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: צ'רלטון בע"מ

נגד

הנתבעים: 1. בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ
2. אלכסיי קורן – ניתן פסק דין
3. ויקטור צבטקוביץ'

פסק דין

לפניי תובענה בה מבוקש לחייב הנתבעים לשלם לתובעת פיצוי, בין היתר, בגין הפרת זכויות יוצרים.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה, כי הנתבעים עשו שימוש בזכויותיה הבלעדיות של התובעת ושידרו ו/או העמידו לרשות הציבור את משחקי יורו 2016 בכדורגל בתחומי העסק באופן המהווה שימוש מפר שעה שביצעו פעולות אלו, מבלי שקיבלו רישיון מאת התובעת לעשות כן.

התובעת ביקשה, לנוכח הפרת זכויות היוצרים שלה לחייב הנתבעים בפיצוי סטטוטורי, בלא הוכחת נזק, בשיעור של עד 100,000 ₪ על פי החוק, בגין כל אחת מההפרות שתועדו על ידה וכן תבעה פיצוי בגין מניעת הכנסה ממכירת הרישיון לנתבעים ובגין עשיית עושר ולא במשפט. מטעמי אגרה, התובעת העמידה את סכום תביעתה על סך של 85,000 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבעים טענו בכתב ההגנה כי אין לתובעת כל עילת תביעה כנגד הנתבע מס' 2 וכן כי אין לתובעת כל עילת תביעה כנגד הנתבע מס' 3: מחד, אין כל עילה להרמת מסך ההתאגדות לפי דיני התאגידים "הרגילים"; מאידך, חוק זכות יוצרים תשס"ח – 2007 אינו יוצר כל עילת תביעה מסוימת נגד בעל מניות ו/או בעל תפקיד בתאגיד, ואינו יוצר כל עילה מסוימת להרמת המסך ו/או להטלת אחריות אישית על בעלי תפקיד בחברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

דחיית התביעה נגד נתבע 2

3. נתבע 2 הגיש בקשה לסילוק התובענה נגדו על הסף שכן הפסיק להיות בעל מניותיה של הנתבעת ביום 25.5.2015, שעה שהעוולה המיוחסת לנתבעים בוצעה, לכאורה, ביום 10.7.2016. ביום 31.8.17 הגישה התובעת תשובתה לבקשה לסילוק על הסף, במסגרתה הסכימה לדחיית התביעה כנגד נתבע 2. בימ"ש נתן באותו יום תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים.

הדיון הראשון

4. ביום 11.9.17 התקיים הדיון הראשון בו נדונו בקשת נתבע 2 לחייב התובעת בהוצאות בגין דחיית התביעה נגדו ובקשת התובעת לחייב הנתבעים בהוצאות בגין אי התייצבותם לשיבת גישור. בקשת נתבע 2 התקבלה שכן התובעת לא שלחה התראה כי עומדת לתבוע אותו אישית לפני הגשת התביעה. בקשת התובעת נדחתה שכן בימ"ש השתכנע ששיבת הגישור בוטלה על דעת המגשרת. התובעת הבהירה כי אינה תובעת בגין הקרנת המשחק אלא בשל "הפקת המשדר כולו". בימ"ש הורה לצדדים להגיש ראיות.

הגשת ראיות

5. התובעת הגישה ראיותיה ביום 9.10.17 והנתבעים ביום 24.11.17.

הדיון השני

6. ביום 6.12.17 התקיים הדיון השני. הנתבעים עמדו בדיון על עיון בהסכם בין התובעת לבין ערוץ 2 כדי לוודא שההסכם אינו מגביל התובעת לעניין התביעה כאן.

הדיון השלישי

7. ביום 26.12.17 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש עיין במעמד צד אחד בהסכם בין התובעת לבין הזכיינית "רשת" וקבע כי לא מצא הגבלה על עילת התביעה. התובענה נקבעה לשמיעת ראיות ונקצבו זמני חקירה. מיד לאחר הדיון התובעת ביקשה לדחות מועד הדיון שנקבע בנוכחותה ובימ"ש נעתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

בקשה לזימון עד והגשת מסמך

8. על אף שבימ"ש קבע במועד הדיון ביום 26.12.17 כי הסתיים הדיון בכל הבקשות הנוגעות לשמיעת הראיות, בסמוך למועד שמיעת הראיות, התובעת הגישה בקשה לזימון עד מטעמה והגשת מסמך. לאחר עיון בתשובת הנתבעים, התובעת וויתרה על הגשת המסמך בטענה שדי במסמכים שצורפו לתצהירה כדי לבסס תביעתה.

הדיון הרביעי

8. ביום 15.5.18 התקיים הדיון הרביעי בו נחקרו ה"ה יהונתן מרברג ואלכס ויינשטיין מטעם התובעת והנתבע מטעם הנתבעים. בתום הדיון בימ"ש הורה לצדדים להגיש סיכומים.

סיכומי התובעת

9. התובעת הגישה סיכומיה. לנוכח הערת בימ"ש, התובעת הגישה סיכומים מתוקנים בהם טענה כי הוכיחה כי נגרם לה נזק עקב הפרת זכויותיה ע"י הנתבעים ביצירה מוגנת והפנתה לפסיקה שנטען כי קיבלה טענותיה.

סיכומי הנתבעים

10. הנתבעים טענו בסיכומיהם כי התובעת לא הוכיחה קיום יצירה כהגדרתה בדין, זכויות יוצרים והפרתן. כמו כן נטען שהנתבעים הינם מפר תמים שכן לא העלו בדעתם ששידור של ערוץ 2 יוצר עילת תביעה של התובעת נגדם.

סיכומי תשובה

11. התובעת טענה בסיכומי תשובתה כי לנתבעים לא עומדת הגנת "מפר תמים" וצרפו את עמדת היועמ"ש במסגרת תיק אחר לפיה שידור בערוץ ציבורי אינה מקנה זכות לביצוע פומבי של יצירות. עוד נטען כי יש לדחות הטענה בדבר העדר הפרה לפיה אין בהצבת מקלט טלוויזיה כדי להוות ביצוע פומבי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-51396 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

בקשת הנתבעים למשוך עמדת היועץ המשפטי לממשלה

12. מיד לאחר הגשת סיכומי התשובה, הנתבעים ביקשו למשוך עמדת היועץ, אולם הבקשה נדחתה. זאת מכיוון שעמדת היועץ, אינה מעלה או מורידה בעובדות התובענה כאן.

דיון והכרעה

13. דין התובענה להידחות משתי סיבות עיקריות. האחת, התובעת ייחסה לנתבעים בכתב התביעה הפרת זכויותיה עקב "שידור משחקי היורו". רק בדיון הראשון, התובעת הבהירה, מבלי שעתרה לתיקון כתב התביעה, כי אינה תובעת בגין הקרנת המשחק כפי שתבעה בהליכים אחרים, אלא מכוח "הפקת המשדר", דהיינו, התוספות לשידור המשחק שבוצעו על ידה, שכללו, בין היתר, שדר שאמור לתאר מהלכי המשחק בעברית בחי ופרשן, או פרשנים נוספים.

השנייה, והחשובה יותר, התובעת נמנעה מהצגת "המשדר" ע"י העמדת קלטת שמתעדת המשדר שתאפשר לבימ"ש לצפות בכל אותן תוספות להקרנת המשחק עצמו ולקבוע, כבקשתה, שזו יצירה מוגנת.

שינוי עילת התביעה ללא תיקון כתב התביעה

14. כאמור לעיל, התובעת טענה בכתב התביעה כי נודע לה שבמועדים שונים, נעשו בבית העסק של הנתבעים ביצועים ו/או הקרנות ו/או הצגות ציבוריים ו/או פומביים של משחקי היורו, וזאת ללא רשותה. לכן, נציג משרד חקירות אשר פעל מטעמה של התובעת, ביקר בבית העסק של הנתבעים במועד אקראי ותיעד ביום 10.7.16, יצירות מוגנות שבוצעו ו/או הוקרנו ו/או הוצגו באופן ציבורי ו/או פומבי בבית העסק ו/או בחצריו. התובעת טענה כי ביקור אקראי זה מלמד שכל משחקי היורו שודרו בבית עסק של הנתבעים.

15. לטענת התובעת היא פנתה במכתב התראה אל הנתבעים ויידעה אותם על כך שלתובעת הזכויות הבלעדיות לשדר ולמכור את זכויות השידור של משחקי הכדורגל וכן, כי שידורם ללא היתר ורישיון הימנה, מהווים פגיעה בזכויותיה ואף העמידה לרשותם את האפשרות לרכוש מידיה את הרישיון להקרין את משחקי היורו בתחומי בית העסק. חרף פניה זו, הנתבעים לא רכשו רישיון הקרנה פומבית מן התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

16. הנתבעים טענו כי "מכתב ההתראה מטעם התובעת נתקבל אצל הנתבעת ביום 27.9.2016 (נושא תאריך הדפסה 19.7.2016). עם קבלת המכתב פעלה הנתבעת באופן מידי להסדר הרישיון: ביום 5.10.2016 בשעה 17:48 פנה ב"כ הנתבעים למוקד התובעת, כפי שצוין בסעיף 6 להתראה, וביקש לרכוש רישיון שנתי. נציגה בשם קרן ממחלקת העסקים של התובעת סירבה להסדיר את עניין הרישיון, ולטענתה, הנתבעים צריכים לשלם קנס בסך 10,000 ₪, והנחת חברות באיגוד המסעדות בשיעור 50% נשללה מן הנתבעת".

17. הנתבעים הוסיפו וטענו כי כל הניסיונות להסביר לעובדת התובעת שההתראה הומצאה לנתבעת רק ביום 27.9.2016 ועפ"י סעיף 6 להתראה ניתן לרכוש רישיון, לא הועילו. ביום 10.10.2016 נשלח לתובעת מכתב מטעם הנתבעת. ביום 18.10.2016 הומצא לתובעת פעם נוספת המכתב הנ"ל מיום 10.10.2016, הפעם במסירה אישית. ביום 15.11.2016 נשלחה לתובעת תזכורת נוספת במסירה אישית, ובה צוין (בסעיף 2) כי ככל שלא תתקבל תשובה למכתב עד ליום 21.11.2016, תסיק הנתבעת כי התובעת וויתרה על כל טענותיה. התזכורת הומצאה ביום 17.11.2016 באמצעות שליח.

18. הנתבעים טענו כי רק ביום 28.11.2016 הגיבה התובעת לכל פניותיה של הנתבעת. ב"כ התובעת התקשרה למשרדו של ב"כ הנתבעת וביקשה ליצור קשר עם מוקד שירות הלקוחות של התובעת.

19. ב"כ הנתבעת פנה שוב אל מוקד שירות הלקוחות הנ"ל, ולטענת הנתבעים, שוב נתקל בדרישת תשלום קנס מופרזת, תוך הפגנת תאוות בצע רבתי. הנתבעים טענו בכתב הגנתם, כי במועד הגשתו ובמבט לאחור, נראה כי התובעת מעולם לא התכוונה לאמור במכתבה מיום 19.7.2016, וכל רצונה היה ועודנו להתעשר על חשבון הנתבעים ולא במשפט, תוך בניית תובענה מיותרת ומופרזת לחלוטין: ב"כ התובעת סירבה לטפל בעניין והפנתה את הנתבעת אל נציגת מוקד של התובעת, וזו, בתורה, דרשה תשלום מוגזם ומופרז, וחוזר חלילה.

20. מעיון בראיות התובעת עולה שהן המכתב שנשלח לטענת התובעת לבעלי המסעדות והן מכתב ההתראה אינם מתייחסים לזכויות התובעת בעריכת המשדר הכוללת אותן תוספות עליהן מבוססת תביעה זו, אלא לגבי הקרנת המשחק, עילה שעמדה בבסיס תביעות קודמות שהגישה. במכתב למסעדות מוזכרת השקעה בהפקה, אך אין די בכך. במכתב ההתראה, עניין ההשקעה בהפקה נזנח.

21. תביעות קודמות שהגישה התובעת אשר התבססו על עצם רכישת זכויות השידור נתקלו בקשיים שכן התובעת התקשתה להציג המערכת החוזית המבוססת תביעות אלה. ראה לדוגמא ת.א. 25544-07-15 ו- ת.א. 38582-03-16, שתי תביעות אשר התנהלו לפני מותב זה, ואשר בסופו של יום נמחקו, אך בשל כך שלא הוצגו המסמכים וההסכמים הנדרשים להוכחת הזכות הקניינית מכוח ההתקשרות החוזית. דומה שהתובעת התיימרה לשנות בתובענה זו, "תוך כדי תנועה", עילת התובענה ואכן ייתרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

הצורך בעיסוק בבדיקת המערכת החוזית לגבי רכישת זכויות שידור המשחק עצמו. ראה ההבהרה בסעיף 24 לסיכומי התובעת המדברת בעד עצמה.

22. אולם, לא ניתן להסכים לשינוי עילת התביעה בעניין כה מהותי **ללא תיקון כתב התביעה** ולכן, ולו רק מסיבה זו, דין התובענה להידחות.

23. יצוין שבסיכומי התובעת התערבבו להם זה בזה הטיעונים באופן שלכאורה התובעת שבה והפנתה לפסיקות הנוגעות לגבי היות **שידור המשחק** יצירה מקורית ודרמטית. אולם, פסיקה זאת מתייחסת **לצילום המשחק ע"י הליגה שבמסגרתה מתקיים המשחק**. מכיוון שהתובעת לא צילמה המשחק, ולא הציגה כדבעי המערכת החוזית על פיה רכשה הזכויות לגבי צילום המשחק, ברי שקביעה זו שיתכן ועומדת להתאחדות הכדורגל שמנהלת משחקי היורו ואשר הינה בעלת הזכויות לגבי צילום המשחקים, אינה נוגעת לתביעה כאן.

התובעת לא הציגה הראיה המרכזית שאמורה לבסס התביעה

24. למעלה מן הדרוש, גם אם בימ"ש יתעלם ממחדל התובעת לתקן כתב התביעה, והוא אינו מתעלם, דין התובענה להידחות שכן לא הוצגה הראיה המרכזית שאמורה הייתה לבסס התובענה.

25. כאמור לעיל, במעמד הדיון הראשון התובעת התיימרה לשנות עילת התביעה. לכן, מצופה היה כי תצרף לראיותיה את הראיה המרכזית והיא **קלטת המתעדת המשדר שערכה והפיקה הכולל אותן תוספות המבססות זכויותיה הקנייניות**.

26. כאמור לעיל, התובעת ערבבה בסיכומיה בין הטענות השונות. לאחר שטענה כי שידור המשחק הינו הפרה של זכויותיה, למרות שהבהירה כי אינה תובעת מכוח רכישת זכויות הבעלות בצילום המשחק, החל מסעיף 20 לסיכומיה עברה לטיעון שונה. התובעת טענה כי **"היצירתיות והמקוריות של התובעת בהפקת השידורים מתאפיינת ביצירת חווית צפייה מיוחדת לצופה הישראלי הכוללת עריכה ייחודית ומקצועית"**. התובעת הפנתה בסיכומיה לתצהירו של מר אלכס ויינשטיין שהסביר כי התובעת מעמידה שדרים ופרשנים שמלווים אירועי המשחק ומשדרים לצופה הישראלי בשפתו את המתרחש במגרשים ומחוץ להם. התובעת פרטה בסעיף 22 לסיכומיה, מרכיבים שונים שהיא הוסיפה לשידור המשחק מעבר להשתתפות השדר והפרשנים בשידור המשחק.

27. מכאן שהיה על התובעת להגיש תצהיר של עורך המשדר ולצרף אליו קלטת של המשדר כדי שבימ"ש יצפה במשדר ויתרשם במו עיניו שאכן המשדר כולל המרכיבים השונים הנוספים, פרט לשידור המשחק עצמו. מחדל התובעת מתחדד לנוכח העובדה שאכן הגישה קלטות של צילומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

אולם, קלטות אלה תעדו ביקור נציג התובעת אצל הנתבעים ולא את המשדר שתוכנו אמור לבסס עילת התביעה לגבי היצירה העצמאית והמקורית שטענה שהפיקה מעבר לשידור המשחק עצמו.

28. תחת להגיש קלטת של המשדר, התובעת, הסתפקה בהגשת תצהיר של מר ווינשטיין שלא ערך המשדר, אלא צפה בו, ולתצהירו צרפה מסמך אותו כינתה "מסמך ההפקה" המתיימר לתאר מילולית את סדר הדברים בשידור. המסמך מכונה בעולם התקשורת "Line Up". ההסתפקות בהגשת "מסמך ההפקה" כמבססת הטענה ליצירה מקורית שהפיקה התובעת, עומדת בסתירה לפסק דינו של כבוד השופט תמיר בת.א. 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו שאושר בע"א 36356-03-17 צ'רלטון נ' סרנו שם עמד בימ"ש על נטל הבאת הראיות להוכחת בעלות על ההפקה כלהלן:

"בפסקי דין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין נוספים שבהם נדונו תביעות של התובעת בגין הפרת זכות יוצרים במשדרים ספציפיים, נקבע כי על התובעת להוכיח בכל מקרה לגופו שהיא הפיקה וערכה את המשדר באופן שהופך אותו ליצירה מקורית המוגנת בזכות יוצרים. קל וחומר אפוא כי בתביעה שבה טוענת התובעת להפרת זכות יוצרים שלה בכל המשדרים ששודרו בערוצי הספורט, היה עליה לפרט מהם המשדרים ששודרו בתקופה שבגינה הוגשה התביעה, להוכיח כי היא זו שהפיקה וערכה את כל המשדרים ואף לבסס באמצעות עדויות וראיות את טענותיה לגבי המשאבים העצומים שהושקעו בהפקת המשדרים, העובדים שהועסקו לצורך כך ופעולות ההפקה והעריכה שנעשו במשדרים השונים. התובעת לא עשתה זאת, אלא הסתפקה כאמור בעדות סתמית ולא מבוססת של מנהל תחום אנטי פיראטיות אשר לא ציין האם היה מעורב אישית בדרך כלשהי בהפקת המשדרים. התובעת לא הסבירה מדוע לא ביססה את טענותיה בעדויות וראיות כנדרש, לרבות מסמכים התומכים בטענתה בדבר הפקת כל המשדרים בערוצי הספורט ועדויות של עובדים הממונים על הפקת התכניות ועל עריכתן, לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי התובעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה כדי להוכיח את טענתה כי היא בעלת זכות יוצרים במשדרים ששודרו בתקופה הרלוונטית לתביעה בערוצים ספורט, '1 ספורט' ו-'ספורט' HD 1".

29. לענייננו, טענות התובעת מתבססות על בעלות בזכויות בגין משדרים מסוימים. התובעת שוב כשלה בהבאת הראיות הנדרשות. התובעת ניסתה פעם נוספת להתבסס על מסמך ההפקה בלבד ושוב שלא באמצעות עורכו ולעניין זה ראה התייחסות בימ"ש בעניין סרנו:

"המסמך היחיד שצורף לתצהירו של מר שניאור לביסוס הטענה כי התובעת מפיקה ועורכת את כל המשדרים בערוצי הספורט הוא העתק דוגמה למסמך הפקת שידור על ידי התובעת "נספח 1 לתצהיר". (מדובר במסמך בן עמוד אחד שאינו נושא שם או חתימה כלשהי של מי מטעם התובעת, שלא צוין מתי נערך ומי ערך אותו ושמתייחס לכאורה ל"ליין-אפ" של משדר ספציפי אחד בלבד. מר שניאור לא הצהיר כי הוא אישית ערך את המסמך ואף לא הצהיר כי ידוע לו מידיעה אישית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

שמסמך זה משקף את פעולות ההפקה שביצעה התובעת הלכה למעשה באותו משדר. לפיכך, אין לייחס למסמך זה משקל של ממש. מעבר לכך, ברי כי אין במסמך הנ"ל ובהצהרתו הכללית של מר שניאור בסעיף 8 לתצהירו כדי להוכיח כי התובעת הפיקה וערכה את כל המשדרים ששודרו בערוצי הספורט בתקופה הרלוונטית לתביעה וכדי לבסס אילו פעולות הפקה ועריכה נעשו בכל אחד מהמשדרים".

30. גם אם התובעת הייתה מציגה את מסמך ההפקה באמצעות עורכו, לא היה די בכך שכן אין תחליף לראיה עצמה, דהיינו, קלטת המשדר. בעניין זה, יש לקבוע כי חל כלל הראיה הטובה ביותר, ואין להסתפק בכל תחליף לראיה עצמה, היא קלטת המשדר. לעניין כלל הראיה הטובה ראה בע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, פ"ד נח(5) 71, שם קובע השופט חשין כלהלן:

"כלל הראיה הטובה ביותר מורנו כי שומה עליו על בעל-דין להציג לפני בית-המשפט את הראיה הטובה ביותר שניתן להביאה להוכחת העובדה שאותה מבקש הוא להוכיח. ראו, למשל, ש' שרשבסקי "כלל הראיה הטובה ביותר" [32]. החלת כלל זה לעניין הוכחת מסמכים יורנו, כלשונו של השופט זוסמן בע"פ 105/51 היועץ המשפטי נ' פלד (פרשת פלד [4]), בעמ' 785, כי "...תכנו של מסמך בכתב אינו ניתן להוכחה אלא על-ידי הצגת המסמך בפני בית-המשפט". לכלל עתיק-יומין זה הועלו הצדקים מהצדקים שונים – רובם ככולם מייסדים עצמם על השכל הישר ועל הניסיון האנושי – ועיקר שבהם הוא (לעניין הוכחתם של מסמכים) כי רק המסמך המקורי – על דרך העיקרון – יכול שיאמר (על עצמו) אמת, את כל האמת ורק את האמת. ראו: ש' שרשבסקי, במאמרו הנ"ל [32], בעמ' 385-386; א' הרנון דיני ראיות (כרך א) [28], בעמ' 147; פרשת פלד [4], בעמ' 786-787. במהלך השנים למדו בתי-המשפט לדעת כי כלל זה – והוא בן השכל הישר והתבונה המעשית – יכול שיגרום לעיוות דין בנסיבות מסוימות, וכך נקבעו בצדו חריגים המתירים הבאתה של ראיה משנית בנסיבות מסוימות; כך, למשל, מקום שהמסמך המקורי אבד או הושמד, או שעה שהמסמך המקורי מצוי בידי אדם שלישי בנסיבות שקשה או אי-אפשר להוציאו מידיו. לדוגמאות לחריגים ראו, למשל, קדמי בספרו הנ"ל (כרך ב) [27], בעמ' 501-504. חריגים וחריגי-החריגים שנערמו עליו התישו את כוחו של הכלל, וכיום מוכר הוא לנו ככלל המציץ אלינו מבין חרכי החריגים. אכן, יש יסוד לסברה כי כיום מספק עצמו הכלל בדרישה כי בעל-דין ייתן טעם ראוי לאי-הצגתו של המסמך המקורי. ובלשונו של הנשיא שמגר בע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל (פרשת שניר [5]), בעמ' 206: ...יש מבין חכמי המשפט שהתבטאו, כי כל שנותר מכלל הראיה הטובה ביותר הוא, כי המקור של מסמך פרטי (להבדיל ממסמך ציבורי) צריך להיות מוגש לבית המשפט כדי להוכיח את תוכנו, אלא אם ניתן להסביר העדרו של המקור, הא ותו לא...".

31. יצוין כי התובעת לא טענה כי קלטת המשדר נמחקה, או אבדה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

32. בימ"ש מצא להעמיד התובעת על חומרת הקושי שעומד בדרכה בעת שמיעת הראיות, ולפנים משורת הדין, הציע לה, על אף השלב הדיוני המאוחר, לעתור למחיקת התביעה והגשתה מחדש, אולם התובעת דחתה הצעת בימ"ש.

האם התובעת הייתה רשאית לבצע התוספות ?

33. למעלה מן הדרוש, עולה שאלה נוספת והיא האם התובעת הייתה רשאית לבצע התוספות ביצירה ששייכת לכאורה לאחר והיא צילום המשחק עצמו. גם סוגיה זאת נדונה בעניין סרנו ונקבע כלהלן: "שאלה היא האם עומדת לתובעת עילת תביעה בגין הפרת זכות יוצרים במשדרי המשחקים הערוכים, אף שלדבריה, מפעלי הספורט הם בעלי הזכויות בצילומי המשחקים, והתובעת לא הציגה ראיות המבססות כי במועדים הרלוונטיים לתביעה הייתה בעלת רישיון לבצע בצילומים אלה פעולות המותרות לבעל זכות היוצרים, לרבות עשיית יצירות נגזרות ושידורן. בספרו של טוני גרינמן, זכויות יוצרים (מהדורה שניה, 2008) כרך א', בעמוד 210 הפנה המחבר לדעה שהובעה בפסיקה, בת"א (מחוזי תל-אביב) 1457/89 יעל בוקשפן נ' אברהם נוב, תש"נ (2) 353, כי יצירה נגזרת בלתי מורשית מוגנת בזכות יוצרים בפני עצמה (יצוין כי פסק דין זה ניתן לפני שעוגנה בחוק זכותו של יוצר היצירה המקורית ביצירה נגזרת). עם זאת, לדידו של גרינמן בספרו, הגישה בדין האמריקאי השוללת זכות יוצרים מעיבוד מפר היא זו שמשקפת את המדיניות המשפטית הרצויה (ראו בעניין זה פסק דין שניתן בתביעה שהגישה התובעת בת"א (שלום חדרה) 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' שי בן תורה ביום 22.6.14, שם נקבע כי משלא הציגה את ההסכם בינה לבין בעלת זכות היוצרים בחו"ל, היא איננה יכולה להישמע בטענה שהיא רשאית לבצע במשדריים פעולה כשלהי)".

בהמשך, קובע כב' השופט תמיר כך:

" זאת ועוד, זכות היוצרים ביצירה נגזרת מוגבלת רק להיבטים המקוריים שבה, ואין בה כדי לגרוע מזכות היוצרים ביצירה המוקדמת (ראו ספרו של טוני גרינמן הנ"ל, בעמ' 212). מכאן שגם אם בפעולות ההפקה והעריכה הנטענות יצרה התובעת יצירה נגזרת המוגנת בזכות יוצרים, אין בכך כדי לגרוע מזכות היוצרים המקורית של מפעלי הספורט שהפיקו את צילומי המשחקים."

הגנת "המפר התמים"

34. הנתבעים טענו שגם אם הייתה מצליחה התובעת להרים את הנטל ולהוכיח את זכויותיה ביצירה לכאורה, אזי הם זכאים להגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים, בהיותם "מפר תמים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

35. התובעת טענה כי הפסיקה הגבילה הגנה זאת לרשימה סגורה שהמקרה כאן אינו נופל בגדרו והפנתה לעמדת היועץ בת"צ 11067-08-16 סמכי נ' צ'רלטון. עיון בעמדה מעלה שאין היא עוסקת בסוגית "מפר תמים", אלא בשאלות אחרות המוגדרות בסעיף 3 לעמדה.

36. אף שהכרעה בסוגיה אינה נדרשת כאן, הנני מוצא לציין שישנו קושי בציפייה של התובעת שהצופים ו/או בעלי העסקים יקשרו בין שידור משחק בערוץ 2 לבין חשיפה לתביעה על ידי התובעת.

37. כשם שבפתחו של ספר או סרט, מופיעה הודעה המפרטת שם בעלי הזכויות ואזהרה למי שיפגע בקניין הרוחני של בעל הזכויות, מצופה מהתובעת שתציין בתחילת כל משדר בו יש לה זכויות הודעה ואזהרה דומה. זאת, בטרם תדרוש פיצוי ממי שהקרין שידור של ערוץ 2, או כל משדר ציבורי אחר.

38. עלות הכללת ההודעה במשדר לא אמורה להוות נטל מכביד על התובעת. הכללתה באופן בולט, תקשה על המפר לטעון שלא קישר בין ערוץ 2 לבין התובעת. אכן, יתכן שהמפר יטען שלא הבחין בכתובית, אולם, הכללתה במשדר תיצור חזקה שתקשה עד מאד להוכיח תום לב בנסיבות אלה.

39. מכיוון שהקלטת לא הוגשה וגם לא נטען שכללה הודעה על הזכויות ואזהרה, מקובלת עלי עמדת הנתבעים לפיה לא קישרו בין ערוץ 2 לבין התובעת.

סוף דבר

40. אשר על כן, דוחה התובענה.

דיון בהוצאות

41. התובעת מוחזקת כמי שאמורה להיות מיומנת בהגנה על זכויותיה, וכמי שמצופה ממנה להפיק לקחים מפסיקות קודמות, לגבי האופן בו עליה להגן על זכויותיה. למרות האמור לעיל, התנהלותה בתיק זה, רצופה במחדלים דיוניים שנסקרו בהרחבה.

40. אשר על כן, מחייב התובעת לשלם לנתבעים שכ"ט ב"כ בסך של 20,000 ₪.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ט בחשוון התשע"ט, 22 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 51396-02-17 צ'רלטון בע"מ נ' בית הבירה צ.ק.מ. בע"מ ואח'

עדלי הדר, שופט